

ת"פ 58013/01/20 - מדינת ישראל נגד אריק רוברט כהן 2. ניקול כהן

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 58013-01-20

07 יוני 2023

לפני:

סגנית הנשיאה, השופטת רות צדיק

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד רינת איילון

-

הנאשם:

1. אריק רוברט כהן 2. ניקול כהן
ע"י ב"כ: עו"ד אסף טל

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשמים להורות על קבלת תסקיר קצין מבחן לבחינת האפשרות לביטול הרשעתם בעבירות בהן הורשעו: העסקה שלא כדין, עבירה על סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן- החוק), העסקה ללא היתר, עבירה על סעיף 2(א)(2), וכן העסקה ללא ביטוח רפואי עבירה על סעיף 2(ב)(3) לחוק.
2. **לטענת הנאשמים**, לאחר עלייתם ארצה מארה"ב נעזרו בשירותי משק בית שנתנו על ידי העובד אותו הכירו וסברו כי הוא עובד חוקי. הטעות נובעת מהיכרותם עם העובד ואי ידיעתם כי אין להעסיקו בעבודות משק בית וממילא הועסק הוא כ- 20 עד 30 ימים בכל התקופה.
3. עוד נטען כי הרשעת הנאשמים פוגעת בהם באופן קשה ובלתי מידתית שעה שהנאשמת משמשת כמורת דרך במשרד התיירות ועל פי חוק התיירות קיימת אפשרות כי יסרבו לחדש את רישיונה. ביחס לנאשם משמעות הרשעתו זהה שכן כאיש עסקים תפגע יכולתו לכהן כחבר דירקטוריון על כן, בנסיבות המקרה קיימת אי הלימה בין העבירות בהן הורשעו הנאשמים ובין הנזק הבלתי פרופורציונלי כתוצאה מהרשעתם אשר יוביל לסכנת משלח ידם.
4. **לטענת המאשימה**, יש לדחות את הבקשה משעה שלא מתקיימים התנאים המצטברים המאפשרים הימנעות מהרשעה כאשר האחד עוסק במהות העבירה המאפשרת את ביטול ההרשעה והשני דן במצב בו ייגרם נזק ממשי ומוחשי כתוצאה מהרשעה בעבירה.

עמוד 1

5. המאשימה הוסיפה וטענה כי הנאשמים הורשעו בהעסקה של למעלה מ-4 חודשים וללא לעריכת ביטוח רפואי על כן, מדובר בנסיבות חמורות בגין הוגש כתב אישום. לא הוכח כי בנסיבות המקרה תגרם לנאשמים פגיעה חמורה וקשה, לא הוכחה פגיעה ממשית אלא חשש לפגיעה אשר אין די בו הואיל וכל הרשעה טומנת בחובה פגיעה בנאשם.

6. אשר לנזק שייגרם לנאשמת, טענה המאשימה כי חוק שירותי תירות, תשל"ז-1976, סעיף 12(א)(4) קובע כי הרישיון עלול להתבטל במידה ובעל הרישיון הורשע בעבירה שיש עמה קלון, או בעבירה על חיקוק הנוגע לעיסוקו. תנאים אלו אינם מתקיימים בנאשמת שכן העבירות אינן עבירות קלון ואינן קשורות בעיסוקה. אשר לנזק שייגרם לנאשם נוכח תפקידו כדירקטור בחברה, טענה המאשימה כי על פי חוקי ההון ביטול העסקת הנאשם נתונה לבעל הסמכות וקשורה היא בדרך כלל לעבירות שנעברו בתחום עיסוקו. משמדובר בטענות בעלמא לעניין הנזק שייגרם לנאשמים מהרשעתם ומשאינן מדובר בעבירות אשר בוצעו במסגרת עיסוקם, יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

7. הסמכות לביטול הרשעה בשלב בו מצוי ההליך, הוסדרה בסעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 הקובע כדלקמן:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם יתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

סעיף 71א' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע כי:

"(א) בית משפט שהרשיע אדם ולא הטיל עליו עונש מאסר בפועל, רשאי, במקום כל עונש אחר או בנוסף עליו, לחייבו בצו שיעשה, בשעות הפנאי שלו וללא שכר, פעולה או שירות לתועלת הציבור או הזולת (להלן, בסימן זה - שירות לציבור), למשך תקופה, למספר שעות ובהתאם לתכנית, הכל כפי שיקבע בית המשפט בצו; לצו כאמור ייקרא להלן "צו שירות".

(ב) מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות,

לענין סעיף 9 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, כדין צו מבחן.

(ג) בית המשפט לא יתן צו שירות אלא לאחר ששוכנע על פי תסקיר של קצין מבחן שנעשו סידורים על פי תכנית מפורטת שיאפשרו לנידון לעשות את השירות".

8. הלכה פסוקה וידועה היא כי "מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו" (ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682, 683 (1996); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני,

פ"ד נד(3) 685, 689 (2000); ע"פ 5985/13 הראל אבן נ' מדינת ישראל (2.4.14).

9. בעניין 49909-12-15 אייל קישון נ' מדינת ישראל (מיום 19.12.17) חזר ופסק בית הדין הארצי כי-
"הסמכות להימנע מהרשעה או לבטלה "מופעלת על ידי

בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. הרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי..." (עניין חדוות הורים). בהתאם, הסמכות לביטול ההרשעה תופעל בנסיבות בהן עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה".

10. דברים דומים נקבעו בעניין ע"פ (ארצי) 33112-09-15 מדינת ישראל - זלקינד (ניתן ביום 5.7.17), קבע בית הדין הארצי כי- "...במרבית המקרים מבצעי עבירות אלה הם אנשים נורמטיביים. עם זאת, בשים לב לאופיין הכלכלי, הן מחייבות ככלל הרשעה וענישה מוחשית בעלת אופי כלכלי. ענישה ללא הרשעה פוגעת באפשרות להשיג את התכלית העומדת בבסיס העבירות הללו, שהיא לעקור מן השורש את התופעה הפסולה של העסקת עובדים זרים ללא היתר, ובניגוד ליתר הוראות החוק. מקובלת עלינו טענת המערער בהקשר זה, לפיה, בשל אופיין ותוצאותיהן של העבירות הכלכליות כפי שנקבעו בחוק עובדים זרים, יש להיזהר במתן משקל יתר לעברם הנקי ואורחות חייהם הנורמטיביים של מי שמואשם בהן, ומנגד, על מנת להבטיח את עקרון אחידות הענישה ואת שיקולי ההרתעה והגמול, יש ליתן משקל רב יותר לאופיין של העבירות, נסיבותיהן ותוצאותיהן".

11. הדברים מצאו ביטויים אף בעניין ע"פ. 2153-12-18 גוז מרסלו דוארדו - מדינת ישראל (13.2.19) וכך נפסק: "בכל הנוגע לנזק הנטען על ידי המערער - אבדן רישיון הקבלן או ניתוק ההתקשרות בין החברה לבין חברת "עזרה וביצרון", הרי שטענה זו דומה במהותה לטענה של פגיעה באפשרות לגשת למכרזים לאספקת שירותים לגופים ציבוריים. כפי שנפסק, הפגיעה באפשרות לזכות במכרזים היא "תוצר נלווה של כל הרשעה בנסיבות דומות..."

12. מהאמור לעיל עולה כי בקשה להפניית מי שהורשע בדין לשירות תסקיר מבחן תתקבל באותם מקרים בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (ע"פ (ארצי) 3043-09-14 מדינת ישראל נ' עדי מישאלוף [פורסם בנבו] 22.11.16; ע"פ (ארצי) 49458-01-16 שולמית מאיה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 15.1.17),

מן הכלל אל הפרט

13. בחינת הדין החל, ההלכה הפסוקה ויישומה על נסיבות המקרה הנדון, מובילים למסקנה כי חרף ההבנה הרבה למצב אליו נקלעו הנאשמים כעולים חדשים, אין מנוס אלא להורות על דחיית הבקשה, ואפרט.
14. טענות הנאשמים לעניין הפער הרב בין התועלת אשר תצמח מהרשעתם ובין הנזק אשר ייגרם להם, לא הוכחו ונטענו באופן כללי. כמו כן, הטענה כי בשל היכרות מוקדמת עם העובד סברו הנאשמים כי ניתן להעסיקו, אין בה כדי לסייע לנאשמים אשר היה עליהם להקפיד על העסקת העובד בהתאם לדין והיכרות אף היכרות קרובה בין הצדדים, אין בכוחה לרוקן מתוכן את הוראות הדין אשר כאמור דין פלילי הוא.
15. באשר לפגיעה הנטענת בפרנסת הנאשמת - צודקת המאשימה כי סעיף 12(א)(4) לחוק שירותי תיירות, תשל"ז-1976, מתייחס לעבירת קלון או עבירה בנוגע לעיסוקו של העובר על החוק. בעניינינו, אף לא אחד מהתנאים רלוונטיים לנאשמת אשר העסיקה את העובד במסגרת עבודות משק בית ולא בעיסוקה כמדריכת תיירים וכן לא מדובר בעבירת קלון לפיכך, לא מצאתי לקבל את טענות הנאשמת ביחס לפגיעה הבלתי מידתית והפער בין הרשעתה ובין הנזק אשר ייגרם כתוצאה מכך.
16. באופן זה, דין טענות הנאשם ביחס למעמדו כדירקטור בחברה, להידחות. טענה בדבר אפשרות עתידית לפגיעה במעמד הנאשם כדירקטור בחברה (הכרוכה במגוון שיקולים אשר אינם קשורים דווקא להרשעה), היא טענה כללית אשר אינה מלמדת על סכנה מוכחת וממשית כי עתיד להיגדע מקור פרנסת הנאשם.
- ערה אני לטענות הנאשמים כי עצם ההרשעה עשויה לגרום לנזק עתידי לפרנסתם אולם, טיעון זה יפה למרבית התיקים בהם מוגשים כתבי אישום בגין עבירות על חוק עובדים זרים, אשר הרשעה בהם היא לכשעצמה טומנת השלכות שונות על חיי הנאשמים.
17. בנסיבות המקרה הנדון, בשם לב לסוג העבירה וחומרתה וכן האינטרס הציבורי בהותרת העבירה על כנה ומשלא הונחה תשתית עובדתית להוכחה וודאית לפגיעה בפרנסה ובמצבם הכלכלי של הנאשמים, לא שוכנעתי כי נסיבות הנאשמים מטות את הכף ומובילות לעבר קבלת הבקשה וביטול ההרשעה.

סוף דבר

18. לאור כל המקובץ, משעה שלא הוכח כי קיימות נסיבות חריגות וקיצוניות באופן המצדיק היענות לבקשה לביטול הרשעת הנאשמים, ולאור העבירות בהן הורשעו הנאשמים, דין הבקשה להידחות.
19. טיעונים לעונש ישמעו ביום 10.10.2023 שעה 13:30.

ניתנה היום, י"ח סיוון תשפ"ג, (07 יוני 2023), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.